

ב"ה, גליון לה אב תשל"ט

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר ביאורי אגדות (אפיקי ים) סנהדרין דף צט עמוד ב'

**ולקרוב הוא יוסף צדיק דלתתא שהוא גואל קרוב
כידוע והוא בנוקבא לתתא.**

**רב אמר כאלו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה ר"ל
בהמ"ק של מעלה ושל מטה כמ"ש במס' מנחות (קי
ע"א) כל העוסק בתורה וכו' א"צ לא עולה וכו'. וכשם
בעת שבהמ"ק הי' קיים הי' מכוון בהמ"ק של מטה
נגד של מעלה ומתיחדים זה בזה כמ"ש בכ"מ, כן
הוא בכל עת על יד תורה לשמה.**

**ובזוהר בראשית (ו ע"ב) מבואר דמאן דמחדש
חידושי אורייתא עביד רקיעא חדא וכו' ושאר מילין
דאורייתא דמתחדשין וכו' אתעבידו ארצות החיים**

.. א"ר אלכסנדרי כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה וכו' ר"ל לשמה כדי לקיים המצות ע"מ לעשות, ובזה עושה שלום וכו' שתורה ומצות הם דו"נ כידוע, מה שאין כן כשח"ו אינו ע"מ לעשות אז אין נוקבא בחיבורא עם דכו'. והם נק' פמליא של מעלה ושל מטה שהם שמים וארץ. והענין כי על יד התורה עושה ב' זיוגים באו"א הם פמליא של מעלה ובפמליא של מטה זו"נ כמ"ש או יחזיק וכו' שלום וכו' וכמ"ש בזוהר פ' בראשית (ד' ה

ע"ב וו' ע"א) וע"ד לית מחלוקת וכו' בגין דתרין שלומות לתתא חד יעקב וחד יוסף ובג"כ כתי' תרי זימני שלום שלום לרחוק ולקרוב לרחוק דא יעקב ולקרוב דא יוסף וכו' לרחוק דא נקודה עילאה דקיימא בהיכלי' וכו', והוא יחוד חכמה בה' בינה היכל דילי' כמ"ש בתי' בראשית נקודה בהיכלי' וכו' ושלמה דילה על יד עד"א ברא בוכרא פטר רחם דילה מפתחא דכליל בשית וכו', ולקרוב הוא יוסף צדיק דלתתא שהוא גואל קרוב כידוע והוא בנוקבא לתתא. רב אמר כאלו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה ר"ל בהמ"ק של מעלה ושל מטה כמ"ש במס' מנחות (קי ע"א) כל העוסק בתורה וכו' א"צ לא עולה וכו'. וכשם בעת שבהמ"ק הי' קיים הי' מכוון בהמ"ק של מטה נגד של מעלה ומתיחדים זה בזה כמ"ש בכ"מ, כן הוא בכל עת על יד תורה לשמה. ובזוהר בראשית (ו ע"ב) מבואר דמאן דמחדש חידושי אורייתא עביד רקיעא חדא וכו' ושאר מילין דאורייתא דמתחדשין וכו' אתעבידו ארצות החיים וכו' וע"ד כתי' ואשים דברי בפוך וכו' לנטוע שמים וכו', והוא מ"ש כאן כאלו בנה פלטרין וכו' שהם שמים וארץ חדשים. ר"י אמר אף מגין על כל העולם כולו וכו' דבר זה ביארתי במ"א שזה ההפרש בין מצוה פרטית שמקיים ובין עסק התורה, שמצוה פרטית עושה תיקון פרטי בבריאה באותו מקום שהוא מכוון נגדו, מה שאין כן תורה היא כוללת כל הבריאה מראש העליון עד התחתון שבתורה נברא העולם, והוא מ"ש (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור שר מאיר במקום א' ואור הוא על כל העולם, וידוע כי ת"ת הוא הבלי' דפומא שהוא מקיף לכל ז"ת והוא המגין נגד החיצונים כידוע שמקומם בין הכלים לאור מקיף, והם ז' הבליים מאימא ז' קולות משופר עילאה ז' שמות אהי"ה, והוא מ"ש ובצ"ל יד"י כיסיתך וכו' גי' ז' שמהן הנ"ל. אמר ר"ל כל המלמד את בן חבירו תורה וכו' דבר זה ביארתי במ"א שכל א' מישראל קיבל חלקו בתורה בהר סיני לפי חלקי ניצוצי נפשו, והוא עצמו בריאתו שעל יד התורה נברא העולם, וכמו גרעין הפרי שבו נטוע בכח כל חלקי האילן שרשיו ונופו וענפיו ועליו ופירותיו, ואחר כך על יד הזריעה ועבודת הקרקע יוצא ממנו מכח אל הפועל, וכמו כן כל מה שהאדם צריך לתקן בבריאה בכל ימי חייו הכל הוא בכח נשמתו, וכל מה שעושה מצות ומחדש בתורה הוא מוציא חלקי ניצוצי נפשו הכלולי' בכח מן הכח אל הפועל, והוא עצמו גידולו, כמו הגוף אשר הולך וגדל על יד מזון גופני כמו כן הנפש על יד מזון נפשי. ולכן המלמד בן חבירו תורה ומוציא חלקי נפשו אל הפועל הרי ממש הוא עושהו ומגדל נפשו ממש, וע"ז נאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן. והוא ג"כ מ"ש כאלו עשאו לדברי תורה שהוא המוציא חידושי תורה שהם שייכים לכל אדם מישראל לפי חלקו שקיבל בהר סיני מה שלא נתגלה עדיין, ועל יד הרב

שמלמד בן חבירו תורה שעי"כ יהי' נבון להוציא דבר מדבר ולחדש מה שראוי
לו, הרי הרב ממש גרם לחידוש תורה הזו שיצא ויתגלה בעולם:
(המשך אי"ה בגליון הבא)